

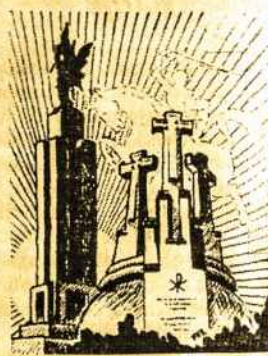
TĖVIŠKĖS AIDAI

Serving the Lithuanian Community for over 51 years

Nr 12 (2388) 2007 BIRŽELIO-JUNE 27

This bi-weekly newspaper was mailed on Wednesday, June 27, 2007

mgestautas@hotmail.com

Pats tikriausias ženklas

James Martin SJ.

*Atrasti džiausmą, humorą ir
juoką dvasiniame gyvenime*

Dvasinėje krikščioniškoje tradicijoje linksmumas turi garbingą paveldą. Daugeliui krikščionių nesunku įsivaizduoti besišypsantį tokių šventųjų, kaip Pranciškus Asyžietis. Dar visai neseniai fotografai užfiksavo papiežių Joną Paulių II ir palaimintąją motiną Teresę iš Kalkutos besišypsančius ir netgi besijuokiančius. Pierre Teilhard de Chardin SJ sakė: „Linksmumas yra pats tikriausias Dievo artumo ženklas“.

Vis dėlto linksmumas vis dar yra nepageidautinas svečias kai kuriuose bažnytiniuose sluoksniuose. Daugelis katalikų yra sutikę tokių bažnytinių pareigūnų, kurių manymu, būti religiniu vadovu reiškia būti baisiai rimtam. Katalikų dvasiniai raštai dažnai susitelkia ties tuo, kaip rasti Dievą per kančią, bet kur kas mažiau kalba apie tai, kaip rasti Dievą per džiausmą. Kai kurios Mišios vyksta taip, kad žodžio „švesti“ nepateisina. Ar džiausmas, humoras ir juokas yra laikomi netinkamais rimtiems katalikams? Jeigu taip, tai kodėl?

Suvokti humorą krikščioniško dvasingumo tradicijoje gali padėti grįžimas prie pačios šios tradicijos pradžios. **bernardinai.lt**

VEIKLA * DARBAI

„Reikėtų mažiau kalbėti; iš esmės pamokslavimas nepadaeda pasiekti tinkamo tikslo. Tai ką tada daryti? Griebkite šluotą ir išvalykite kieno nors namus. Tuo viskas bus pasakyta.“

MOTINA TERESĖ (1910 – 1997)

Motina Teresė buvo vienuolė, dirbusi istorijos ir geografijos mokytoja, mokyklos direktore Kalkutoje. Vėliau ji buvo pašaukta palikti vienuolyną ir gyvenant tarp vargingiausiųjų jiems padėti. 1950 metais kartu su savo pasekėjais ji įkūrė labdaros misijas.

Norėdami ką nors išmokyti tam tikro dalyko turėtume pasitelkti veiksmingiausią būdą - elgesį, bet ne žodžius. Dažnai valandų valandas kalbame, išreikšdami pasipiktinimą, pasikeičiame žodiniiais įžeidinėjimais ir prisimename mus erzinančias situacijas. Tačiau norimo pakitimo nesulaukiame ir vis kankinamės, nes jaučiamės nesuprasti.

Teiginys, jog bendravimas veda prie geresnių santykių, tam tikra prasme yra teisingas. Tačiau dažnai atrodo, jog kuo daugiau žodžių pasakome, tuo blogesnio rezultato susilaukiame. Tai pasakytina apie bendravimą su šeimos nariais, darbdaviais, darbuotojais, net ir su savo vaikais.

Motina Teresė - ši mažutė dvasios milžinė, kasdien dirbusi Kalkutos gatvėse, mačiosi, kaip ji pati yra sakiusi, „Jėzų Kristų, prisidengusį kančia ir vargu“, - siūlo mums trumpai suformuluotą gilią išmintį. „Reikėtų mažiau kalbėti“, kiekvienas turėtų daugiau nuveikti. Žodžiai, neparemti veiksmu, yra bevertis „pamokslavimas“, ir nieko daugiau. Jeigu norite būti vertingi, „siekti tinkamo tikslo“ privalote nauju, veiksmingu elgesiu. Senas aforizmas „Ką išgerstu - užmirštu; ką pamatau - prisimenu; ką pats atliuku - suprantu“ kalba ne vien apie išmokimą, bet ir apie tai, kaip kiti galėtų jus suprasti. Akivaizdu, jog išmokyti plaukti negalite vien tik išklausę paaiškinimų ar stebėdami žmones vandenyje. Išmokyti galite tik pats pabandę. Ta pati glausta logika tinka kalbant apie bereikšmį daugžodžiavimą, manant, jog tai vienintelis bendravimo būdas.

Pats veiksmingiausias bendravimo su jūsų gyvenime pasitaikančiais žmonėmis būdas - veiksmas. Mes su žmona visuomet mokėme vaikus gerumo visoms pasaulio gyvoms būtybėms.

Pajutę, jog kas nors stengiasi įtraukti jus į tuščių žodžių žaidimus, sprendžiančius problemą tik iš viršaus, bet ne iš esmės, sustokite ir prisiminkite išmintingą Motinos Teresės patarimą. Paklauskite: „Ką šiuo artveju galėčiau padaryti? - Žinoma, jeigu kas nors su jumis kalba nepagarbiai, savo požiūrį išsakykite žodžiais. Tačiau jei tai ir toliau tęsiasi, pereikite prie veiksmo arba, kaip Motina Teresė patarė, „siekite tinkamo tikslo“. Tuojau pat pasitraukite iš „mūšio lauko“. Jei bendraujate su suaugusiu žmogumi, visais įmanomais būdais parodykite savo veiksmų ir žodžių rimtumą. Po to maždaug savaitei, viską palikite taip kaip yra. Jei kalbate su girtuokliu, jo blogo elgesio neskatinkite vieninteliu bendravimo būdu - lavina žodžių. Geriau pareikalaukite, kad žmogus ieškotų pagalbos, paaiškinę, jog priešingu atveju jūs nebegalėsite būti jo gyvenimo dalis. Na, o bendraudami su vaikais, kai jie pažeidžia pagrindines padaromo ir harmonijos taisykles, griežtai atimkite privilegijas. Žinoma, kalbėkite apie tai, bet nepamirškite

vėliau paimti šluotos ir išvalyti kito žmogaus namų, jei iš tiesų norite jam padėti.

Motinos Teresės niekas nebūtų galėjęs pavadinti žiauria ir negailestinga. Ji paskyrė gyvenimą labdarai, žmoniškai bendravo su nelaimingaisiais. Ji suprato, kad gražių žodžių apie dorus darbus neužtenka - reikia iš tiesų taip gyventi. Nėra žiauru savo elgesiu parodyti, jog nežiūrėsi pro pirštus į tai, kas, tavo manymu, yra nepageidaujama. Darbais neparemti žodžiai gali būti užmiršti, kad ir kokie reikšmingi jie būtų.

Daugelis iš mūsų linkę viską be galo ilgai aptarinėti. Problemoms išsiaiškinti steigiamie komitetai, kalbame, dėl to galbūt neįmanoma ko nors atlikti. Veiklūs žmonės nesiburia į komitetus ir nesiklauso oficialių pranešimų.

Atrodo, jog veiklūs, ką nors gyvenime pasiekę, žavintys mus žmonės suvokia senovės išminties teisingumą: „Tavo veiksmai kalba taip garsiai, kad negirdžiu, ką tu sakai“. Veikite. O veikdami išmokykite ir kitus. Nė vieno pasaulio žodyno žodžiais neišreikšti gyvenimo pilnatvės jausmo, kurį galime patirti veiklumu.

Jeigu savo gyvenime norite remtis Motinos Teresės patarimu, pabandykite gyventi taip:

Atminkite, jog žmonių elgesys su jumis priklauso nuo jūsų pačių. Paklauskite savęs, ar savo elgesiu nepritraukiate bloga jums linkinčių žmonių.

Pajutę, jog žodžiai nebetenka reikšmės ir veda į begalinius, varginančius, ryžtingai nuspręskite elgtis kūrybiškai ir nuo pamokslavimų pereikite prie tinkamo tikslo siekimo. Net jeigu ir jaučiate polinkį sugrįžti prie daugžodžiavimo, užsirašykite naujus tikslo siekimo būdus.

Savo šeimos nariams, ypač vaikams, suteikite galimybę stebėti, kaip jūs gyvenate pagal naują mąstymą. Kad ir ką jie sakytų ar net kritikuotų, jie gerbs jus ir tai, ką darote. Jei nebegrįšite prie ginčų, gynybos, o tiesiog ryžtingai demonstrosite savo filosofiją, suprasite, ką reiškia siekti tinkamo tikslo.

„Amžių išmintis“, Wayne W. Dyer

Giving what you have

“Do ordinary things with extraordinary love and together we can do something beautiful for God” Mother Teresa

“It is not how much we do, but how much love we put in the doing. It is not how much we give, but how much love we put in the giving.” Mother Teresa

Mother Teresa's legacy is alive and well on the streets of Kolkata.

WORDS Regina Lane (Extract)

...In the afternoons I work at the famed Kalighat home for the sick and dying, the first house that Mother Teresa opened in 1952, after nearly tripping over a woman dying on the street. From that moment she vowed that no human person should ever die in such indignity and isolation. Since then, more than 86,000 men, women and children have been taken from the streets of Kolkata to that home. Mostly I just sit with these sick and dying women, look into their eyes, and wonder where they've come from, where their family are, how long they've been there. Some stare deeply back; others, cloudy with blindness, simply squeeze your hand... Volunteering in Kolkata has revealed many sides to the human experience. I have worked with the sick, the dying, the orphaned and disabled and those moments have filled me with both joy and sadness. At the same time I have felt despair and doubt, I have also been filled with faith and hope. But mostly I have felt humbled and honoured to have shared in the lives of others in their moments of need. “Australian Catholics”

Gedulo ir Vilties Diena

Minėjimo atlikėjos su ALB Melbourno apylinkės valdybos pirmininku B. Zumeriu. Viduryje "Tėviškės Aidų" redaktorė M. Geštautienė ir "Tembras" - kairėje R. Mačiulaitienė, dešinėje B. Kymantienė. Trūksta V. Krivicko, techninė pagalba.

Birželio 17 d. Melbourne buvo Gedulo ir Vilties metinių paminėjimas, kuris prasidėjo šv. Mišiomis, kurias aukėjo kunigas A. Šimkus. Savo pamoksle jis paminėjo tragiškus Birželio įvykius. Padėkojo gražiam Geelongiškių būreliui, nepabijojusiems darganos, atvykti ir išklausti šv. Mišias.

Po šv. Mišių greit kas pėsčias, kas važiuotas skubėjo į Lietuvių Namus, kuriuose jau iš pat ryto plušo, kepė, virė Socialinės Globos Draugijos moterys. Kvepėjo kugelis ir kauliena, tai mus skaniai pamaitino, skanios pyragos iškepė ir karštą kavą išvirė. Taigi besišnekučiuojant atėjo ir laikas pereiti į salę, juo labiau, kad ją pakvietė Bendruomenės pirmininkas Bronius Zumeris pasiklausti Gedulo ir Vilties paminėjimo.

Zmonės nedelsdami suėjo į salę ir nusizūrė sau tinkamas vietas - susėdo.

Su šurmuliu laukė pasirodymo, bet kaip sakoma, dėl techninių nesklandumų, teko 15 minučių pradėti vėliau.

Pasirodymą pradėjo M. Geštautienė Antaninos Garmutės eilėraščiu „Ešelonai“... „lageriuos kalėjė, tremtyje kentėjė, žuvę už Tėvynę svetimos kraštaus...“

Gedulo ir Vilties dieniai pažymėti Bendruomenės pirmininkas B. Zumeris paskaitė šiai dienai skirtus žodžius.

„Kaip Lietuvos tautiečiai, arba lietuviškos kilmės, mes visi turiję didžiulius Lietuvos tautos sėkmę pasaulinėje veikloje, sportinėse auditorijose, arba meno kūryboje. Bet taip pat neturime užmiršti skausmingus arba net beviltiškus įvykius, nes visi tie įvykiai sudėtingai padaro kad mes esame - lietuviai.“

Yra svarbu šiandien susikaupti ir atsiminti tuos, kurie prarado savo gvybę, laisvę tautos genocido laiku 1940 metų birželio 11-12 dienomis kaip Saugumo Departamento direktorius Antanas Sniečkus paruošė instrukciją įvykdyti masinius areštavimus.

Per dvi savaites nuo 1940 metų birželio vidurio 57 procentai visų kaltinamųjų buvo suimti. Kai 1941 metais prasidėjo vokiečių ir rusų karas, didelė dalis kalinių buvo išvaduoti, bet labai daug buvo deportuoti į Rusijos gilumą arba vietoje susaudyti.

Prisiminkime, kad 1941 metų birželio 14-17 dienomis buvo suimta apie trisdešimt

keturi su puse tūkstančio asmenų. Beveik dvidešimt vienas tūkstantis buvo deportuoti. Suimtieji buvo visokio amžiaus ir profesijų ir gyvuliniais vagonais išgabenti į Rusijos priverčiamo darbo stovyklas, pramonės centrus bei valtybinius tarybinius ūkius.

Apytikriais skaičiais komunistų genocidas pareikalavo tarp 350-400 tūkstančių aukų, kurie buvo nužudyti arba deportuoti. Toks skaičius taip pat žuvo partizaninėse kovose arba pabėgo iš Lietuvos.

Kad dabar tauta yra vėl laisva ir apsišvietus tarptautinėje veikloje, turime jausti didelį pasididžiavimą, bet niekada neturime pamiršti kiek kraujo ir vargo ši laisvė kainavo.

Po pirmininko pasisakymo, savo kūrybos eilėraštį „Tėteli“ paskaitė M. Geštautienė, išreikšdama skausmą, kuris lydi ją iki šiol... „guli taigoj toks vienišas apleistas ir neaplanko nieks tavęs... pavasaris vaduodamas mane gražiausių tau žiedų pribairsto, lietaus lašai paverkia už mane...“

Mūsų nepamainomas duetas „Tembras“ atliko J. Marcinkevičiaus „Lopšinė Motinai ir Tėvynei“.

Buvo paskaitytas eilėraštis „Benamė jaunystė praėjo toli nuo Tėvynės toli...ir... Kai žemėms kūnų užbėrė taigoj neskambėjo varpai...“

„Tembras“ užbaigė programą visų mėgiama A. Baltakio „Ilgesio daina“ (Pušėlė). Sugiedotas Tautos Himnas.

Pirmininkas padėkojo atlikėjoms ir V. Krivickui už pagalbą bei žiūrovams.

Skirstantis girdėjosi replikos: - “o kur mūsų Garbės Konsulas?” - “Per trumpas pasirodymas”. - “Kodėl nepagerbti mirusieji tylos minute ir vėliau nebuvo”.

- Jaunimo nesimatė - apgailestavo viena melburniškė. Kai mes išmirsim niekas minėjimų nedarys, nes nebus kam nei jų ruošti, nei kam ateiti - pritarė kita. Bus kitoki suėjimai, - tartelėjo trečia.

Kiti pasigėrėjo trumpu, bet prasmingu, nuosirdžiu paminėjimu. Ką gi patarėlė sako: - visiem neįtiksi.

Klausojoja

Dalis žiūrovų gieda “Tautos H i m n ą”, Gedulo ir Vilties Dienos m i n ė j i m e Melbourne.

G. Kymanto nuotraukas

Lietuva pagerbė tremties ir genocido aukų atminimą

Prezidentas Valdas Adamkus

Vilnius, birželio 13 d.

Paminėjo Gedulo ir Vilties, okupacijos ir genocido atminčių dienų renginiais.

Seime, Parlamento galerijoje, atidaroma paroda, skirta lietuvių tautos didžiosioms tremtims paminėti, Seime vyko iškilmingas posėdis. Vidurdienį Nepriklausomybės aikštėje Valstybės vėliavos pakėlimo ceremonija.

Prie paminklų politiniams kaliniams ir tremtiniais Lukiškių aikštėje vyko okupacijos, genocido ir sovietmečio represijų aukų pagerbimo ceremonija. Kalbą sakė prezidentas Valdas Adamkus, vyks moksleivių pilietinė akcija “Tiltas” ir piešinių paroda “Piešiu istoriją”.

Buvę tremtiniai ir politiniai kaliniai atminimo valandai rinkosi prie Naujosios Vilnios geležinkelio stoties, iš kurios į Rytus riedėjo tremtinių ešelonai, memorialo. Čia buvo pristatoma Lietuvos jaunimo organizacijų tarybos antrą kartą rengiama ekspedicija “Misija Sibiras” į lietuvių tremties ir įkalinimo vietas Sibre. Atrinkta jaunimo grupė įsuderė daug išvermės pareikalaujančių kelionių vyks rugpjūčio mėnesį ir šimet stengsis pasiekti Krasnojarsko krašte esančias lietuvių kapines.

Gedulo ir vilties dienos vakarą Vilniaus arkikatedroje bazilikoje buvo aukojamos šv. Mišios už gyvus ir mirusius tremtinius, pasipriešinimo dalyvius ir jų šeimas. Po Mišių Arkikatedroje rengiama sakralinės muzikos valanda.

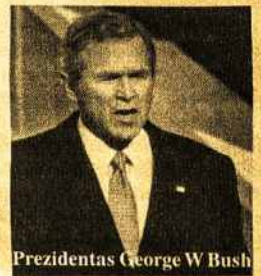
Birželio 15-ąją, Okupacijos ir genocido dieną, Tuskulėnų Rimties parko kolonbariume buvo dedamas atminimo vainikas čia palaidotoms 1944-1947 metų sovietinio teroro aukoms. Pavakarę Lietuvos gyventojų genocido ir rezistencijos tyrimo centro klemyje vyko atminimo vakaras.

Birželio 16 dieną Lietuvos liaudies buities muziejuje Rumšiškėse vyko tradicinis Laptevų jūros tremtinių brolijos “Lapteviečiai” susitikimas prie tremtinių žeminukės-jurtos.

Atmintinomis dienomis visi norintys pagerbti genocido aukas galėjo nemokamai aplankyti buvusiuose KGB rūmuose įsikūrusį Genocido aukų muziejų ir Tuskulėnų Rimties parko kolonbariumą.

Tremties ir genocido tyrinėtojų duomenimis, sovietinės okupacijos metais Lietuva neteko apie 800 tūkst. savo gyventojų. Apie 300 tūkst. žmonių patyrė komunistinio režimo baisumus -

George W. Bush pagerbė ir Baltijos šalių gyventojus, nukentėjusius nuo komunizmo represijų

Prezidentas George W. Bush

Vašingtonas, birželio 13 d.

Vašingtone buvo atidengtas Memorialas komunizmo aukoms atminti.

Iškilmėse dalyvavęs JAV prezidentas George W. Bush pažymėjo, kad komunizmo ideologija pradžė apie šimtą milijonų nekaltų vyrų, moterų ir vaikų - dešimtis milijonų Kinijoje ir Sovietų Sąjungoje, milijonus Šiaurės Korėjoje, Kambodžoje, Afrikoje, Afganistane, Vietname, Rytų Europoje ir kitose pasaulio vietose.

JAV prezidentas pagerbė ir Baltijos šalių gyventojus, nukentėjusius nuo sovietų komunizmo represijų.

“Tai ir nekalti ukrainiečiai, mirę nuo Stalino sukulto bado, rusai, nužudyti per stalininius valymus, lietuviai, latviai, estai, sulaipinti į gyvulinus vagonus ir išsiųsti į sovietų komunizmo Arktikos mirties stovyklas”, - sakė G. W. Bush.

Anot Užsienio reikalų ministerijos pranešimo, komunizmo aukoms paminėti skirto vakaro metu Lietuvos ambasadorius JAV Audrius Brūzga pažymėjo, kad Lietuvoje, kaip ir Latvijoje, Estijoje ar Lenkijoje, kaip Ukrainoje ar Vengrijoje, ar Rumunijoje, kaip ir visoje Rytų ir Vidurio Europoje - komunizmas galiausiai buvo nugalėtas. “Tai tapo istorija, kurios negalime pamiršti. Komunistinių diktatūrų nusikaltimai turi būti įvardyti, iširti ir paviešinti”.

Komunizmo aukoms paminėti skirtuose renginiuose Vašingtone dalyvavo disidentai monsinjoras Alfonsas Svarinskas ir Nijolė Sadūnaitė, JAV-Amerikos lietuvių organizacijų atstovai.

Memorialo komunizmo aukoms atminti statyba pradėta 2006 metų rugsėjo 27 dieną.

Memorialo komunizmo aukoms fondo duomenimis, šio memorialo statyba kainavo apie 825 tūkst. JAV dolerių. Lietuvos Vyriausybė šio memorialo statybai yra skyrusi 10 tūkst. litų, tūkst. JAV dolerių skyrė Lietuvos ambasada Vašingtone.

kalėjimus, lagerius, tremtį Sibre ir Tolimojoje Šiaurėje. Kas trečias suimtas mirė nuo kankinimų, bado ar nepakėlė atšiauraus klimato. Daugiau kaip 30 tūkst. žmonių okupantai nužudė Lietuvoje. Bėgdami nuo komunistų teroro, iš Lietuvos pasitraukė daugiau kaip 440 tūkst. šalies gyventojų. Spėjama, jog dėl pusę amžiaus trukusios okupacijos per trėmimus, egzekucijas, kalėjimus, rezistentų žudynes, priverstinę emigraciją ir žuvusiųjų nepagimdytus vaikus Lietuva neteko beveik milijono savo piliečių.

Birželio sukilimo pamokos kibernetinės AGRESIJOS AKIVAIZDOJE

Kiekvienos Birželio sukilimo metinės išryškina vis naują spalvą amžinos ginties panoramoje. Niekada negalima pamiršti kai kurių praėjusio amžiaus faktų, palikusį iki šiol tebesopančius istorinės atminties randus. Du totalitariniai režimai - Vokietijoje ir Sovietijoje - nuosekliai rengėsi imperiniam karui.

Diktatoriai stebėtinai dalykiški

Du utopiniai socializmo variantai: sovietų komunistų socializmas ir vokiečių nacionalsocializmas mušė būgnus apie būsimas pergalės ir visuotinę laimę, žinoma, ne visiems. Pirmieji proletariato diktatūros šalininkams, antrieji tik arėjams.

Du diktatoriai Stalinas ir Hitleris, nusispjovę į pseudomokslines - izmų teorijas, stebėtinai dalykiškai, kas ir būdinga stambaus kalibro plėšikams, per keletą valandų Kremljuje (*su Berlyno žinia*), draugiškai pasidalijo Rytų Europos nepriklausomybę valstybių teritorijas.

Būtent tada buvo pasėta pasipriešinimo totalitariniams režimams sėkla, nepriklausomai nuo jų savireklamos atspalvio. XX amžiuje sovietų komunistai ir vokiečių nacionalsocialistai, gal ir patys to neįvertindami, stebėtinai nuosekliai tartum dvyniai, atskleidė totalitarizmo prigimtį, nusikaltėlišką ideologijų panašumus, tikslus ir dėsninę genocido politikos, kaip įrankio grobuoniškiems tikslams įgyvendinti, panaudojimą.

Pasipriešinimo totalitarizmui dvasia

Po minėto nusikalstamo slapto suokalbio, Pasipriešinimo dvasia pirmą kartą plykstelėjo Žiemos kare, kai milžiniška sovietų kariuomenė užpuolė taikiai, bet nepaklusią Suomiją. Tada S - H suokalbio turinys dar nebuvo iki smulkmenų žinomas plačiajai visuomenei, bet įžvalgūs politikai jau tada pramatė dviejų totalitarizmo atmainų kėslus. Suomiai nesuavyravo nė vienu lygmeniu. Politinė šalies vadovybė įvardijo tikruosius agresoriaus tikslus. Tauta ir, svarbiausia, šaukieji suomių kariai pademonstravo visam pasauliui kaip turi būti ginama nepriklausomybė, žmogiškasis orumas ir laisvės.

Beje, verta priminti, kad tuometinė Kremliaus propaganda laisvės gynėjus linksniavo komunistų nukalta etikete - baltieji suomių banditai" ir tikrai taip. Po penkerių metų šis komunistų terminas buvo lygiai taip pat taikomas Lietuvos partizanams, o ir kitų šalių laisvės gynėjams.

Lietuviai sėkmingai apsigynė nuo bolševizmo Nepriklausomybės kovų metais. Antru kartu XX amžiuje Pasipriešinimo dvasia visa jėga įplieskė 1941-ųjų Birželio sukilimą. Lietuviai sukilo, kai suokalbinkai ir sąjungininkai, po bičiuliškų dalybų, jau buvo, nukariavę ir okupavę nepriklausomą valstybių žemes, ir susirėmė tarpusavyje. Birželio sukilimo pamokos naudingos ir šiandien.

Savigyna - natūralus Tautos rūpestis

Pirmausia, akivaizdžiai buvo parodyta, kad totalitarizmas kelia mirtiną pavojų tautomis, demokratiniams valstybėms, taikai ir neišvengiamai tampa genocido ir karo nusikaltimų grėsme. Nūdienos Rusijoje gausėja agresyvaus imperializmo apraiškų. Kibernetinės agresijos kampanija prieš Estiją tiesmukai

Edmundas Simanaitis

pademonstravo, kad Rusija Baltijos šalis tebeleiko savo laikinai prarastu grobiu.

Antra, propagandinis imperininkų teiginys neva Baltijos šalių nepriklausomybė tėra tik JAV imperialistų mėginimas sukurti buferį Tarp Rusijos ir Europos Sąjungos, gavo labai aiškų atsakymą - Estija ne buferis tarp Rusijos ir ES, o Europos Sąjungos rytinė siena. Šis politinis paaiškinimas be galo svarbus ir vienodai reikšmingas visoms Baltijos šalims. Tačiau įvykių seka parodė, kad vien politinio paaiškinimo nepakanka.

Trečioji išvada byloja, kad demokratija gali apsiginti tik vienydamas pastangas ir rengdamasis ginti bendrasias vertybes, iš kurių pirmoji ir yra laisvė arba valstybingumo gynimas. Jeigu Valstybė neskiria pakankamai dėmesio pilietinės visuomenės ugdymui, veiksminga savigyna paprasčiausiai neįmanoma. O šaukinių kariuomenė ir ypač savanorių pajėgos - labai efektyvi ir natūrali pilietinės savivokos mokykla, kuriai alternatyvos nėra. Savigyna - tai ne generolų ar politikų poreikis, o didysis Tautos rūpestis. Šios tiesos ignoravimas gali pavirsti nusikaltimu.

Nepasirengta kibernetiniam karui

Ketvirta, buvo įtikinamai ir labai aiškiai pademonstruotas naujas agresijos būdas - kibernetinis karas. Atrodo, kad tokiam atvejui nebuvo pasirengta nei nacionaliniu, nei NATO lygmeniu. Buvo akivaizdžiai parodyta kaip galima per keletą minučių paralyžuoti visų svarbiausių valstybės institucijų veiklą. O koks tokios ar panašios atakos poveikis būtų specifinėms kolektyvinės gynybos sistemoms?

Birželio sukilimo ataidėjimai primena dar vieną itin svarbų faktą, ir anaipol ne naujieną, - Rytuose demokratija kol kas podukros vietoje. Taigi totalitarizmo savistabdos ten dar ilgai teks laukti.

Lietuvos Respublikos Seimas 1999 m. sausį teisės kalba konstatavo, kad "1941 m. birželio 22 - 23 d. ginkluotas sukilimas ir Laikinosios Lietuvos Vyriausybės 1941 m. birželio 23 d. atsišaukimas išreiškė tautos valią atkurti nepriklausomą valstybę."

Sukilėlių žygdarbis šviesus istorijos lapas visiems laikams. Bet kiekviena epocha vertina jį vis kitu masteliu. Estijos užpuolimas parodė, kad visuomenės moralinis nusiteikimas ginti savo teises ir laisves buvo ir lieka aktualus, tačiau iprastinės ginkluotės jau nepakanka. Reikia tikėtis, kad bus sukurtos veiksmingos kontrapriemonės ir masinėms kibernetinėms atakoms stabdyti ar neutralizuoti.

ŽEMAIČIŲ KANKINIAI

MARTYRS OF ŽEMAITIJA

THE TRAGEDY OF RAINIAI FOREST

- JUNE 24 - 25, 1941

Translated from the original Lithuanian by Gloria O'Brien

The information was obtained from direct witnesses, i.e., persons who had been held as criminals in the Telšiai prison and later managed to escape, or guards, supervisors or general employees at the prison. Selected portions of the booklet are translated here.

Somewhat later, a person wearing a gray uniform approached the prison, and asked whether we were political prisoners or criminals, and we told him we were some of each. He then told us: "Men, don't worry, because soon the German army will march into town and will probably just release you all. I myself am on my way to the prison office."

Soon a great racket could be heard, and the Russian prisoners, understanding that the Germans were arriving, told each other: "One way or another, for us Russians it means death!" They began to force the door. Somehow, they were able to break down the door and twist off the lock. Some of the prisoners ran through the office, and others into the prison yard. As I ran into the yard, I saw a loose board in the fence next to the laundry. I pushed through it, and came out on the street.

Victims Unexpectedly Found - Statement of Fireman P. Peckus

By June 26th, the sounds of battle in the Telšiai area had subsided. I went to see what was going on at the Telšiai fire department, as I had heard that the chief, with all his assistants, had taken the best car and fled.

I hailed another car in the city, and was driven to the Rainiø estate. I saw that a Russian auto trailer had been left standing in the Rainiai woods, and some of the nearby neighbors were busily loading military material from this trailer into their wagons. I informed the Telšiai police chief; he gave me a pistol and told me to deal with the matter myself.

On June 28, I returned to the woods, intending to relieve the guards I had left with the trailer the day before. But there was no one available to relieve them, so I decided to leave the same guards in place until I could get a couple of horses to move the trailer. Somewhere else in the woods, I saw two men siphoning gasoline from another car. I checked their passes, and found they were brothers, living in the area. I let them go.

Not far from there, we saw that large plots of earth had been disturbed, then filled and partially covered with moss and leaves. It was obvious someone had been digging there, and we thought that weapons or large machinery or auto parts might have been buried in that place. The guards were ordered to dig, and in one spot, about 30 cm.

deep, we saw something soft - some sort of clothing. I handed them a knife, and when they cut through the fabric, we saw a man's chest, bruised black and blue. We decided it couldn't be a soldier, as no one would remove a soldier's uniform to bury him, and this fellow wore just a light-colored undershirt. I ordered them to extract the body, and when they did, we beheld a horrible sight. This grave was full of numbers of arms, legs, heads, hands.....

Leaving guards in place, I left to inform the Telšiai police of our discovery, suggesting that possibly these were the political prisoners from Telšiai prison. The police chief ordered the bodies exhumed.

Birštono miesto tremtiniai prie Rainių koplyčios.

Returning to the woods with some helpers, we found three bodies already unearthed and placed at the grave's edge, and obviously many more in the same space. The other pits, when dug into, likewise held many bodies. By then, it seemed certain, that these were the men who had been imprisoned at the Telšiai jail.

We got some more helpers from the Telšiai estate, and went to work. In these pits, horribly disfigured bodies had been buried. We dug them up and laid them on the ground in rows. Their heads were smashed, broken; their hands tightly tied in back; their bodies pierced and covered with black wounds. The cruelty was terrible.

That was June 28th, about 2 p.m., and by nightfall we had unearthed 73 bodies.

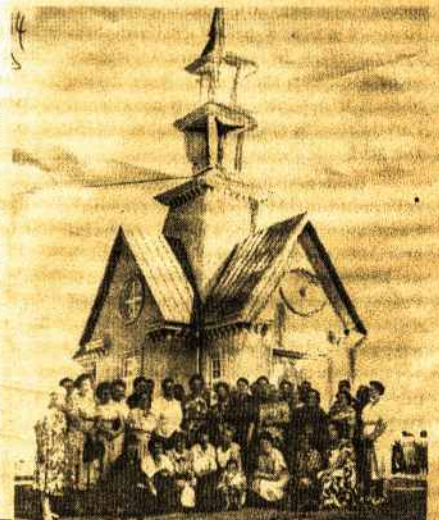
How They Died - Records of Coroner's Inquest

Exactly how this torture was carried out, so far no one knows. All those who carried it out have fled; all those who suffered it are dead. But, looking at the victims' corpses, we can understand and imagine how these men suffered, and with what perverted savagery they were tortured to death by Asiatic degenerates and their henchmen.

The bodies were so mutilated, that mothers could not recognize their sons; women, their husbands; siblings, their brothers; friends, their friends. It is a fact, that women mourned as for their husbands, over the bodies of strange men, buried them and lived through hellish torments, while their real husbands, having been sent to another prison, later gained their freedom and came home alive and well.

This information is from the records of the local court. Even though it is not complete and detailed as a later report by an international coroner's commission would be, it allows us to clearly recognize the uncommon brutality of the inhuman crimes that the Bolsheviks committed in the Rainiø forest. This event will be remembered with horror, as long as our nation lives, and while a moral mankind exists.

(cont' d next issue - Who they were)

Padėka

Nuoširdžiai dėkoju visiems mane lankiusiems ligininėje ir už linkėjimus greitai pasveikti.

Taip pat dėkoju už telefoninius linkėjimus ir atvirutėmis.

Ypač didelis ačiū mūsų gerbiama klebonui A. Šimkui už lankymą, kiekvieną sekmadienį, suteikiant man švenčiausiąjį Sakramentą.

Taip pat labai ačiū Pensininkų Sąjungos nariams, "Dainos Šambūrio" choro pirmininkei D. Lynikienei, R. Mačiulaitienei, Pr. Švambariui ir p. Rūtai, V. Pumpučiai, V. Zdanavičiui, A. Gabui, J. Vaitkui, R. ir D. Strungams ir Parapijos choro vadovei Zitai Prašmutaitei.

Antanas Jankevičius

Pranešimas

Pensininkų Sąjungos valdyba praneša, kad pensininkams pietūs vyksta kas mėnesio antrą antradienį. Sekantys pietūs įvyks antradienį, liepos 10 d. 11 val. ryto Lietuvių Namuose. Kviečiame visus narius.

A.† A. Juzefai Simutienei mirus,

Melbourn Katalikių Moterų Draugijos narės, skausmo valandoje nuoširdžiai užjaučia dukrą Stefaniją, sūnų Joną, anūkes Bronwyn ir Michelle, bei jų šeimas ir artimuosius.

Aukos Pasaulio Jaunimo Dienom 2008

\$300 Z. Augaitis,
\$200 Melb. Liet. Moterų Soc.
Globos Draugija,

po \$100 V. ir R. Pumpučiai,
A. Vaitiekūnas, Z. Prancūnienė,
po \$50 J. ir M. Vaitkai,
E. Juškevičienė, B. Petkevičienė,
po \$40 S. Bakaitis, C. ir A.
Kairiai, \$30 E. Pankevičius, \$25
G. Jokūbaitienė, po \$20

A. Karazienė, A. ir L. Bimba,
A. Miškinis, L. Kozlovskienė.

Ačiū, kad parėmėte mūsų
lietuvišką jaunimą Pasaulio Jaunimo
Dienų 2008 kelionėje. Teatlygina
Jums Dievas savo malonėmis.

Kunigas Algirdas Šimkus
Bronė Staugaitienė (išdinkinė)

Aukos Betliejaus šesėlėms

Melbournas:
Antanaitis H., Petraitienė J.,
Pumpučiai, \$20; Staugaitienė B.,
\$13; Anon, Rutkauskienė V., \$10;
Prancūnienė Z., Ribačiauskienė
S., Sarafinienė I., \$5.

Sydnejus:
Grybaitė G., Savickienė A., \$10.
Nuoširdžiai dėkoju visiems
kurie sutikote padėti Betliejaus
seselėms Papatčiuose, Lietuvoje
užsisakydami rožančius ir už aukas.
Jos gyvena atsiskyrėliškai, laikosi
didelio dvasingumo, pasvęsdamos

laiką maldai ir giesmei Dievo garbei.
Jos pragyvena vien iš žmonių
malonės ir iš to ko pačios užsiaugina
ar pagamina.. Užsakymai ir aukos
persiųstos Betliejaus seselėms.
Visiems bus pranešta kai rožančiai
pasieks Australiją.

Aldona Butkutė.

Aukos "Tėviškės Aidams"

Dėkojame p. Rakūnienei už \$15
auką.

"Tėviškės Aidų" darbuotojai

A+A Jusefa Simutienė

Juzefa Veselytė Simutienė gimė
1915 m. sausio 26 d. Barstyčiuose
ūkininkų šeimoje. Ji buvo
jaunesnioji dukrelė, turėjo tris
vyresnius brolius ir sesutę.

Brolis Leonas įstojo į kunigų
seminariją Telšiuose, kiti šeimos
nariai pasiliko gyventi ir dirbti
Barstyčiuose. 1940-taisiais Juzefa
susituokė su Jonu Simučiu, irgi iš
Barstyčių, ir ten pradėjo kurti savo
šeimos židinį. 1942-aisiais
džiaugsmingai susilaukė sūnelio
Jono. Bet 1944-tųjų vasarą ir
rudenį pradėjo sklisti žinia apie
artėjančią Sovietų antrąją okupaciją.
Taigi, ilgai nelaukus, spalio mėnesį,
Juzefa su šeima, nors ji jau buvo
nėščia aštuntame mėnesyje, per
Kuršių marias pasitraukė į Lenkiją.
O lapkričio pirmą vokiečių
ligininėje Poznanėje pagimdė
dukrelę Stefaniją. Po kiek laiko
šeima atsидūrė Vokietijoje ir daugelį
metų gyveno Oldenburgo
lageriuose, kur Juzefa augino savo
gražius vaikelius, o vyras padėdavo
vokiečiams tvarkyti namus ir
uždirbdavo įvairių maisto produktų
savo šeimai. Pagaliau 1948-taisiais
Simučiai nusprendė apeisti Europą
ir migruoti Australijon. Atvykus į
Melburną, Juzefa su savo dviem
vaikučiais buvo pasiūsta gyventi į
Bonegilą, o vyras su kitais lietuviais
išsiūstas statyti Rockland užtvankos
prie Hamiltono, Viktorijoje.
Pasibaigus kontraktui šeima dveju
metus gyveno ūkyje Balmorale, o
1952-aisiais nusprendė persikelti į
Melburną, kad vaikai būtų arčiau
mokyklų ir kitų lietuvių.

Kaip ir didžioji dalis lietuvių, Juzefa
neturėjo žinių nei apie savo tėvelius,
nei apie brolius ir seserį. Bet štai
staiga, praėjus daugeliui metų, ji
gana laišką iš brolio kunigo Leono.
Jis rašė, kad jų tėvelis, kažkaip
išvengęs išvežimo į Sibirą, sugrįžo
namo, kur jau nieko neberado.
Pasakojama, kad kamuojamas
širdgėlos, neužilgo jis mirė. Jų
mama ir sesuo su savo dviem

vaikučiais buvo ištremtos į Sibirą. Deja,
mama Sibiro tremties neatlaikė ir mirė;
jos palaikai buvo pargabenti į Lietuvą
1992-aisiais ir palaidoti Barstyčiuose
šalia mylimo vyro. Pagaliau 1956-
taisiais sesuo su savo vaikučiais sugrįžo
į Lietuvą, bet, deja, ji neilgai begyveno,
nes sveikata buvo tuberkuliozės
pakirsta. Jos du broliai buvo išvežti į
Suomiją. Kaip, kur ir kada jie paliko šį
pasaulį, nėra žinoma. Pagaliau 1991-
aisiais Juzefa nusprendė aplankyti
Lietuvą, aplankyti brolių kunigą Leoną,
suzinoti, kas buvo nutikę jų šeimos
nariams ir artimiesiems.

Melburne Juzefa su vyru daug ir sunkiai
dirbo, kol pagaliau sukūrė savo šiltą
židinį *Moonee Ponds*. Deja, 1984-
taisiais jos vyras susirgęs vėžio liga ir
mirė. Iki savo mirties Juzefa gyveno
viena savo namelyje. Ji mylėjo savo
darželį ir gyvulėlius, darbavosi
Katalikių moterų draugijoje,
pasišventusi lankstydamu ir
išsiuntinėdama "Tėviškės Aidus".
Šiandien ji liūdesyje palieka savo
vaikus Joną ir Stefaniją, anūkes
Bronwyn ir Michelle, keturis
proanūkėlius. Visa šeimyna su dideliu
džiaugsmu susirinkdavo pas ją ypač per
šv. Kalėdas ir Velykas paskanauti jos
specialių šventinių gardžių lietuviškų
vaisių.

Beveik iki paskutinių dienų, Juzefa
buvo sveika ir linksma.

Išsėkis ramybėje, mieloji Jusefa

TIK SU JUMIS PASTATYSIME PAMINKLĄ

dr. Vinco Kudirkos paminklo modelis

Vilniaus centre, priešais
Vyriausybės rūmus, jau pradėdami
paminklo Lietuvių tautos žadintojui,
rašytojui, publicistui, kompozitoriui
ir gydytojui, „Tautinės giesmės“
kūrėjui dr. Vincui Kudirkai darbai.
Grupelė Labdaros ir paramos
fondo, Vinco Kudirkos vardui
įamžinti, nariai neseniai apsilankė
Klaipėdoje, kur susipažino su
paminklo maketu, kurį pagamino jo
autorai - skulptorius Arūnas
Sakalauskas ir architektas Ričardas
Krištapavičius. Išvykoje, kaip
ekspertai, dalyvavo skulptoriai
Vaclovas Krutinis, Gediminas
Karalius, architektas Vytautas
Mačiulis, taip pat projekto
vykdytojai. Tuo tarpu kiniečiai,
kaipo pigiausiai užsiprašę, jau
apdoroja paminklui reikalingą dviejų
spalvų granitą.

Fondas savo surinktomis
lėšomis apmokėjo konkurso
paminklui suprojektuoti ir kitas
išlaidas, susijusias su šio įžymaus
žmogaus idėjų ir darbų sklaida
visuomenėje. Patriotinį sumanymą
parėmė nemažas būrys Lietuvoje ir
užsienyje gyvenančių tautiečių,
keiliolika įmonių, bendruomenių bei
visduomeninių organizacijų. Ypač
Fondas dėkingas Mičigane (JAV)
gyvenančiai Alvinai O. Sabanas -
Wells, paaugojusiai 5000 JAV
dolerių asmeninių santaupų.
Paminklo statybai, kuri kainuos per
3,5 milijono litų, pinigų skyrė
Vilniaus miesto savivaldybė ir
Lietuvos Respublikos Vyriausybė.

Tačiau lėšų vis dar
nepakanka. O kas padės Fondui
pasiekti galutinį tikslą - pastatyti
paminklą Lietuvos himnui ir jo
autoriumi Vincui Kudirkai, jei ne jūs,

mieli tautiečiai. Tikime, kad jūs, kur
begyventute, esate savo Tėvynės
patriotai, ir paremsite šį kilnų darbą.

Spaudai rengiama knyga,
kurioje bus įamžinti aukotojų vardai ir
pavardės. Todėl norintys į ją pakliūti
turėtų pranešti jas mums.

Jūra Marija BAUŽYTĖ

Labdaros ir paramos fondo Vinco
Kudirkos vardui įamžinti atstovė
spaudai

Kaip paremti Fondą ?

AB Vilniaus bankas. Fondo sąskaita
[litais ir valiuta] Nr.
LT597044060001420086.

Banko kodas 70440.

Įmonės kodas 192040617.

El. paštas o.abraitytė@xxx.lt.

Tel.: +370 612 02523.

Mūsų svetainė internete <http://www.kudirkosfondas.lt>

Fondo adresas: Lietuvos
nacionalinis muziejus, Arsenalo g. 3
Lt - 01101 Vilnius

